

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Skoczewska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2019 r. w Puławach

sprawy z powództwa K. Z.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w P.

o ustalenie wypadku przy pracy

I. Ustala, że zdarzenie, które miało miejsce w dniu 11 stycznia 2017r. podczas wykonywania przez powódkę K. Z. obowiązków pracowniczych związanych z umową o pracę łączącą ją z (...) Spółka z o.o. w P., polegające na wykonaniu przez powódkę nagłego ruchu skrętnego górnej części tułowia przy ustabilizowanych stopach, wywołanego niespodziewanym zachowaniem innego pracownika spółki, w wyniku czego powódka doznała urazu lewego kolana – skręcenia lewego stawu kolanowego, było wypadkiem przy pracy i prostuje w tym zakresie Protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy sporządzony w dniu 24 stycznia 2017r. przez pozwaną spółkę w jego pkt 5 poprzez wykreślenie istniejącego tam zapisu, a wpisanie „przyczyna zewnętrzna” oraz w pkt 7 poprzez wpisanie, że „stwierdza się że wypadek jest wypadkiem przy pracy”;

2.Zasądza od pozwanej (...) Spółka z o.o. w P. na rzecz powódki K. Z. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. Nakazuje ściągnąć od pozwanej (...) Spółka z o.o. w P. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Puławach) koszty procesu w wysokości 1.139,79 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści dziewięć złotych 79/100) tytułem kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa związanych z wydaniem opinii przez biegłego i należnościami świadków.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 1 lutego 2018r. skierowanym wobec pracodawcy (...) Sp. z o.o. w P. powódka K. Z. wносиła o ustalenie, że zdarzenie, jakiemu uległa w dniu 11 stycznia 2017r. było wypadkiem przy pracy i wносиła o sprostowanie w tym zakresie treści protokołu powypadkowego nr (...) sporządzonego w dniu 24 stycznia 2017r. przez pozwanego pracodawcę, w jego pkt 5 w ten sposób, że „ przyczyną wypadku była przyczyna zewnętrzna” oraz w pkt 7 w ten sposób, że „stwierdza się, że wypadek jest wypadkiem przy pracy”.

Pozwana (...) Sp. z o.o. w P. powództwa nie uznawała i wносиła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Powódka K. Z. zatrudniona była w pozwanej (...) Sp. z o.o. w P. od 15 lipca 2016r. ostatnio jako operator (akta osobowe).

W dniu 11 stycznia 2017r. powódka o godz. 7.00 rozpoczęła pracę jako operator przy obsłudze linii do produkcji opakowań z termoformowanej folii oraz pakowaniu gotowych produktów z tworzyw sztucznych do tekturowych kartonów, do uszu włożyła stopery, ponieważ na hali był hałas (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc k.178-178v). Ok. godz. 7.30 współpracownik powódki G. K., który tego dnia woził kartony, przywiózł te kartony do stanowiska pracy powódki, powódka była odwrócona i G. K., chcąc zwrócić swoją uwagę, to złapał powódkę w pasie po obu bokach (zeznania świadka G. K. k.85v-86, zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Powódka przestraszyła się, gwałtownie się obróciła tułowiem w jedną stronę, nieprawidłowo odstawiając nogę i poczuła ból w lewym kolanie (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Powódka powiedziała G. K., że boli ją kolano i poszła obsługiwać drugą maszynę (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Następnie powódka, wobec tego, że ból kolana się utrzymywał, udała się do brygadzysty K. D., którego poinformowała, że boli ją noga, płakała (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zeznania świadka K. D. k.86). Potem powódka powiadomiła o zdarzeniu kierownika K. G., który zawiózł powódkę na przystanek bus (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc). Następnie mąż powódki zawiózł ją na Izbę Przyjęć SP ZOZ w B. (zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zeznania świadka D. Z. k.88-88v). Lekarz na Izbie Przyjęć zaznaczył w wywiadzie, że „w miejscu pracy, nastraszona przez kolegę głośnym krzyknięciem, raptownie krzywo stanęła doznając urazu kolana lewego” i rozpoznał „skręcenie kolana lewego” (karta informacyjna k.6, 64).

Powódka, będąc jeszcze na Izbie Przyjęć, powiadomiła telefonicznie o zdarzeniu inspektora bhp R. M. (1), opisała zdarzenie tj. podała, że pan K. dotknął ją w okolicach boków, krzyknął aż podskoczyła, przestraszyła się, gwałtownie odwróciła i zabolą ją noga (zeznania świadków : M. M. k.86-87, R. M. (1) k.87-88, zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc.). Powódka podała wtedy, że wcześniej miała już uraz tego kolana (zeznania świadków : M. M., R. M. (1)).

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim nieprzerwanie od 11.01.17r. i kontynuowała leczenie specjalistyczne w SP ZOZ w B., odbyła trzy wizyty dotyczące kontroli po skręceniu kolana lewego, wydawane były jej kolejne zwolnienia lekarskie, a także odbyła wizyty w (...) ZOZ w B. w dniach 18.01.17, 25.01.17, 8.02.17, 26.04.17, 17.05.17 i 31.05.17 (koperta k.123).

Wcześniej powódka, w dniu 2 września 2015r., skorzystała z porady lekarza ortopedy w (...) ZOZ w B. z powodu bólu obu kolan, głównie lewego kolana i wówczas zdiagnozowano „ artroza obu kolan, podwichnięcie lewej rzepki (koperta k.123).

W dniach od 11 stycznia do 24 stycznia 2017r. zespół powypadkowy funkcjonujący w pozwanej spółce składający się z R. M. (1) i R. M. (2) przeprowadzał ustalenia dotyczące przyczyn i okoliczności tego zdarzenia, min. zespół w dniu 12 stycznia przesłuchał w jej domu powódkę, która przedstawiła opis zdarzenia, sporządzono na miejscu tekst jej zeznań, a potem wydrukowano (zdjęcie protokołu k.14, protokół -k.57-58, zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc, zeznania świadka R. M. (1), R. M. (2) k.133-133v). W wydrukowanym protokole przesłuchania powódki, dołączonym do dokumentacji powypadkowej, wpisane jest zdanie, którego nie ma w treści protokołu sfotografowanego w dniu 12 stycznia w domu przez powódkę - „Wcześniej miałam uraz lewego kolana i w związku z tym leczyłam uraz rzepki”- k.57-58. Przesłuchany też został G. K. (k. 59-60),

W dniu 20 stycznia 2017r. powódka została ponownie przesłuchana przez zespół powypadkowy i wtedy uzupełniła swoje zeznania w ten sposób, że odnośnie leczenia kolana- była raz w (...) 2 września 2015r., wypadek który się zdarzył w miejscu pracy jest nowym urazem kolana (k. 61-62).

W dniu 24 stycznia 2017r zespół powypadkowy sporządził protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy i zespół ten stwierdził, iż przyczyną wypadku była przyczyną wewnętrzną, a przedmiotowy wypadek nie jest wypadkiem przy pracy, uzasadniając swoje stanowisko tym, że „opis okoliczności wypadku, w którym w

wyniku przestraszenia się, „wzdrygnięcia się”, gwałtownego odwrócenia się nie powoduje powstania w organizmie człowieka sił, które mogą spowodować skręcenie kolana. Poszkodowana w czasie opisanego zdarzenia została poddana działaniom normalnych sił które, jeżeli doprowadziły do urazu, to w związku ze stanem jej zdrowia i wynikały z wewnętrznej przyczyny organizmu. Z informacji przekazanej przez poszkodowaną wynika, że przed wypadkiem miała uraz lewego kolana i leczyła się. Nie można było jednak na podstawie dokumentacji medycznej zweryfikować na co leczyła się przed wypadkiem” (k.67-71).

W piśmie z dnia 25 stycznia 2017r. powódka złożyła zastrzeżenia i uwagi dotyczące nieuznania przez Zespół (...) zdarzenia jako wypadek przy pracy (k65-66).

W dniu 27 stycznia 2017r. Protokół ten został zatwierdzony przez Dyrektora Zarządzającego (k. 70).

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim i świadczeniu rehabilitacyjnym do 24 października 2017r. i decyzją pozwanego pracodawcy stosunek pracy łączący strony rozwiązał się bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 53§1 pkt 1b kp (akta osobowe).

W dniu 29 listopada 2017r. powódka została skierowana za zabieg (k.11). Powódka była leczona na Oddziale (...) w O. w okresie od 15.01.18 do 18.01.18 i dokonano artroskopii kolana lewego, zwolnienia troczka bocznego rzepki (...) (koperta k.114).

W dniu 14 marca 2018r. powódka otrzymała orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – umiarkowanym (k.103).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc oraz w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, wymienione wyżej, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Zeznania powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc są -co do opisu zachowania G. K. i reakcji powódki w miejscu pracy w dniu 11 stycznia 2017r., zgodne z zeznaniami świadka G,K., które to zeznania należy obdarzyć wiarą, poza jego zeznaniami, że powódka użała się wtedy na ból prawej nogi, bo jego zeznania w tym zakresie są niezgodne z oczywistymi dowodami, i jak np. z dokumentacją medyczną. Zeznania powódki korelują też z zeznaniami świadka K. D., które też należy obdarzyć walorem wiarygodności z uwagi na ich zgodność ze stanem faktycznym. Zeznania świadków: M. M., R. M. (1) i R. M. (2) zasługują na obdarzenie ich wiarą, co do istotnych dla sprawy okoliczności, bo nie są kwestionowane przez żadną ze stron. Zeznania świadka D,Z. korelują z zeznaniami powódki słuchanej w trybie art. 299 kpc i należy obdarzyć je wiarą. Zeznania powódki słuchanej w charakterze strony należy więc obdarzyć wiarą w całości, bo jej zeznania, oprócz tego że są zgodne z zeznaniami w/w świadków, to są zgodne z dokumentacją medyczną, w szczególności co do wcześniejszego leczenia lewego kolana.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na wstępie podnieść należy, że żądanie powódki ustalenia, że zdarzenie, które miało miejsce w dniu 11 stycznia 2017r. w czasie pracy, w miejscu pracy, podczas wykonywania przez nią, w ramach stosunku pracy łączącego ją z pozwaną (...) Sp. z o.o. w P., a polegające na tym, że powódka, w wyniku nieoczekiwanego, nagłego zachowania G,K., który złapał ją w pasie po obu bokach, przestraszyła się, gwałtownie się obróciła tułowiem w jedną stronę, przy tym nieprawidłowo odstawiając nogę, poczuła ból w lewym kolanie i doznała urazu w postaci skręcenia lewego stanu kolanowego, było wypadkiem przy pracy, jest roszczeniem w trybie art.189 kpc, zgodnie z którym, można żądać ustalenia przez sąd istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy strona ma w tym interes prawny.

Powódka domaga się też w pozwie, po ustaleniu jak wyżej, sprostowania w zakresie dokonanych ustaleń przed sądem, treści protokołu powypadkowego nr (...) sporządzonego w dniu 24 stycznia 2017r. przez pozwanego pracodawcę, w jego pkt 5 w ten sposób, że „ przyczyną wypadku była przyczyna zewnętrzna” oraz w pkt 7 w ten sposób, że „stwierdza się, że wypadek jest wypadkiem przy pracy”. Oczywiście dopuszczalne jest żądanie sprostowania przed sądem protokołu powypadkowego, (np. wyrok Sądu Najwyższego z 21 czerwca 2001 r. w sprawie II UKN425/00), bo pracownik lub członkowie jego rodziny z reguły mają interes prawny w uzyskaniu orzeczenia zastępującego protokół powypadkowy, jeżeli chcą ubiegać się o świadczenie w postępowaniu przed organem rentowym (art. 189 k.p.c.).

A zatem należy uznać, że pracownik może skutecznie żądać przed sądem pracy, aby jego pracodawca sprostował niekorzystne dla niego zapisy protokołu powypadkowego. Przy czym pracownik nie musi wykazywać każdorazowo i indywidualnie szczególnego interesu prawnego wynikającego z art. 189 k.p.c. do uzyskania sprostowania protokołu powypadkowego, gdyż o istnieniu takiego interesu prawnego przesądził ustawodawca (wyrok SN z 14 maja 2009 r., II PK 282/08).

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002r o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009r. poz. 1322 ze zm.), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika na rzecz pracodawcy czynności nawet bez polecenia , w czasie pozostawania przez pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie, zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę do zbadania okoliczności przedmiotowego zdarzenia, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, odmówił uznania przedmiotowego zdarzenia opisanego przez powódkę jako wypadku przy pracy.

Oczywiście, aby dane zdarzenie było uznane za wypadek przy pracy, to muszą wystąpić wszystkie przesłanki wskazane w art. 3 w/w ustawy łącznie i w ocenie sądu, tak było w przypadku zdarzenia, w którym uczestniczyła powódka, a mającego miejsce w dniu 11 stycznia 2017r.

Zespół powypadkowy stwierdził, iż przedmiotowy wypadek nie jest wypadkiem przy pracy, gdyż - jak wpisano w pkt 7 protokołu - opis okoliczności wypadku, w którym, w wyniku przestraszenia się, „wzdrygnięcia się”, gwałtownego odwrócenia się nie powoduje powstania w organizmie człowieka sił, które mogą spowodować skręcenie kolana. Poszkodowana w czasie opisanego zdarzenia została poddana działaniom normalnych sił które, jeżeli doprowadziły do urazu, to w związku ze stanem jej zdrowia i wynikały z wewnętrznej przyczyny organizmu. To zdarzenie, skutkujące urazem lewego kolana było więc spowodowane wyłącznie przyczyną wewnętrzną.

Podnieść w tym miejscu należy, że zdarzenie spełniające kryterium "nagłości" musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu. Przyczyną zewnętrzną wypadku może być każdy czynnik zewnętrzny, który jest zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki. Przyczyną zewnętrzną może być nawet niefortunny odruch pracownika – jego nieskoordynowane poruszanie się, powodujące potknięcie się i upadek nawet na gładkiej powierzchni (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 1980 r. w sprawie PR 33/80).

Pamiętać należy, że utrwalone już orzecznictwo Sądu Najwyższego, które sąd rozpoznający sprawę podziela, uznaje że gdy wystąpiło istotne pogorszenie stanu zdrowia, to uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy nie jest wykluczone. W konsekwencji nagłego zdarzenia zaistniałego w trakcie świadczenia pracy może dojść do pogorszenia stanu zdrowia pracownika już dotkniętego schorzeniem samoistnym i w takiej sytuacji również zaistnieje wypadek przy pracy, oczywiście o ile to zdarzenie istotnie i niewątpliwie wpłynie na zwiększenie już istniejącego uszczerbku na zdrowiu a jeżeli uszczerbek na zdrowiu powoda był samoistny i nie powstał jako konsekwencja zdarzenia związanego z pracą, to nie można zakwalifikować tego zdarzenia jako wypadku przy pracy zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ponieważ nie zostały spełnione łącznie wszystkie przesłanki określone w powołanym przepisie (np. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 7 czerwca 2011 r. w sprawie II PK 311/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie III APa 8/14).

Powódka w treści uzasadnienia pozwu, jak też i w czasie przesłuchiwania jej w charakterze strony, przedstawiała cały czas konsekwentnie taki sam opis stanu faktycznego zaistniałego w dniu 11 stycznia 2017r., a ten opis tj. że tego dnia ok.godz. 7.30 G. K. nieoczekiwanie złapał ją w pasie po obu bokach, wobec czego się przestraszyła, gwałtownie się obróciła, nieprawidłowo odstawiając nogę i wtedy poczuła ból w lewym kolanie, który to ból nie ustępował, znajduje

potwierdzenie w zeznaniach świadków: G. K. i K.D. oraz D. Z.. Zresztą taki opis stanu faktycznego zasadniczo został też ustalony w przez zespół powypadkowy, który jednak przyjął, że jeżeli powódka tak zareagowała na zachowanie G. K., to w takich okolicznościach tj gdy ktoś zostaje przestraszony, wzdryga się, gwałtownie odwraca, to nie powoduje to w organizmie człowieka sił, które mogą spowodować skręcenie kolana, a powódka została poddana działaniom normalnych sił, które jeżeli doprowadziły do urazu, to związku ze stanem jej zdrowia i wynikały z przyczyny z wewnętrznej organizmu.

Powódka przyznała przed sądem, ale też i złożyła oświadczenie w piśmie – zastrzeżeniach do protokołu (k.65), co też wynika z dokumentacji medycznej, że istotnie przeszła już ona wcześniej uraz lewego kolana tj. w dniu 2 września 2015r., skorzystała z porady lekarza ortopedy w (...) ZOZ w B. z powodu bólu obu kolan, głównie lewego kolana i wówczas zdiagnozowano u niej „artroza obu kolan, podwichnięcie lewej rzepki”. W dniu 11 stycznia 2017r. u powódki stwierdzono skręcenie kolana lewego, a – jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, do tego urazu doszło w wyniku tego, że powódka, na skutek nieoczekiwanego dla niej zachowania G. K., zareagowała w ten sposób, że przestraszyła się, gwałtownie obróciła tułów w jedną stronę i nieprawidłowo odstawiała nogę. W ocenie sądu, taka reakcja powódki, czyli gwałtowne obrócenie się, prawdopodobnie po to, aby zobaczyć kto ją nagle złapał za oba boki, skręcenie tułowiem w jedną stronę, to była jedna z reakcji człowieka na taką sytuację. Oczywiście powódka mogła się inaczej zachować, mogła spokojnie się odwrócić, ale stało się tak jak się stało i taka reakcja powódki, to w ocenie sądu, normalna reakcja obronna na niespodziewane złapanie kogoś za oba boki. W tym miejscu należy podnieść, że stanowisko zespołu powypadkowego i pracodawcy, iż wtedy powódka została poddana działaniom normalnych sił, które jeżeli doprowadziły do urazu, to związku ze stanem jej zdrowia i wynikały z przyczyny z wewnętrznej organizmu, są tylko twierdzeniami zespołu i pracodawcy. Sąd dopuścił opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii dr nauk med. Z. K. (opinia na piśmie (k.143-148), który podał w swojej opinii, odpowiadając na poszczególne pytania, że w dniu 11 stycznia 2017r. u powódki mogło dojść do skręcenia lewego stawu kolanowego w mechanizmie przy ustabilizowanej stopie na podłożu i rotacji w lewą stronę tułowiem, a czynnikiem zewnętrznym był nagły ruch skrętny ciała przy ustabilizowanej stopie, wywołany zachowaniem kolegi z pracy, który wbił jej palce w oba boki i krzyknął. Biegły też podał, że uraz jaki powódka przeżyła przed 11 stycznia 2017r. – podwichnięcie rzepki, mogło ułatwić przemieszczenie rzepki przy gwałtownej rotacji górnej części ciała. Zatem, według biegłego, uraz zaistniał w dniu 11 stycznia 2017r., spowodował nasilenie objawów i przyspieszenie zmian chorobowych w lewym stawie kolanowym powódki.

Reasumując, z opinii biegłego sądowego, którą to opinię sąd w całości podziela, bo biegły rzeczowo i fachowo przedstawił swoją opinię, wynika, że wskutek zdarzenia z dnia 11 stycznia 2017r. powódka doznała skręcenia lewego stawu kolanowego, a czynnikiem zewnętrznym był nagły ruch skrętny ciała przy ustabilizowanej stopie zaś uraz ten spowodował nasilenie objawów i przyspieszenie zmian chorobowych istniejących wcześniej u powódki w lewym stawie kolanowym. Jak już wyżej podniesiono, według orzecznictwa Sądu Najwyższego, zewnętrzną przyczyną wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny w istniejących warunkach wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym. Jak już wyżej podniesiono, co wprost wynika z opinii biegłego, który wydał tę opinię i odpowiedział na postawione mu pytania po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego, czynnikiem zewnętrznym wywołującym u powódki uraz był nagły skrętny ruch ciała wywołany zachowaniem kolegi z pracy, a powódka w związku z występującym na hali hałasem mogła nie słyszeć zbliżającego się kolegi, co mogło warunkować duże zaskoczenie i przestraszenie. Fakt zaś, że powódka przeżyła już wcześniej uraz lewego kolana – podwichnięcie rzepki, mógł tylko ułatwić przemieszczenie rzepki przy zaistnieniu przyczyny zewnętrznej tj. gwałtownym skręcenie tułowia wywołanym reakcją powódki na zachowanie kolegi i w konsekwencji spowodować u powódki uraz – skręcenie lewego kolana.

Zatem uznać należy, że w dniu 11 stycznia 2017r. powódka uległa wypadkowi przy pracy, bo zdarzenie to wywołane zostało przyczyną zewnętrzną, przy czym jeszcze raz należy podnieść, że przyczyna zewnętrzna, to każda inna przyczyna niż wewnętrzna, czyli pochodząca z organizmu pracownika, która pogłębiła istniejące wcześniej schorzenie, a więc każde zdarzenie zewnętrzne pozostające w związku z wykonywaniem pracy, które spowodowało nagłe i gwałtowne pogorszenie samoistnych schorzeń. Taka sytuacja, zdaniem sądu, zaistniała w przedmiotowej sprawie.

Zatem żądanie powódki ustalenia że zdarzenie, jakiemu uległa ona w dniu 11 stycznia 2017r. w miejscu pracy, było wypadkiem przy pracy i sprostowania w tym zakresie treści protokołu powypadkowego nr (...) sporządzonego w dniu 24 stycznia 2017r. przez pozwanego pracodawcę, tj. w jego pkt 5 w ten sposób, że „przyczyną wypadku była przyczyna zewnętrzna” oraz w pkt 7 w ten sposób, że „stwierdza się, że wypadek jest wypadkiem przy pracy”, jest uzasadnione.

Wobec tego sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art.98 kpc i § 9 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm).

Nakazanie pozwanemu pracodawcy uiszczenie kwoty 1.139.79 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w związku z opinią biegłego i przesłuchaniem świadków uzasadnia przepis art. 97 w zw. z art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016r. poz. 623 ze zm.).

--

--	--

Początek formularza

Dół formularza

--	--	--	--

--